

Μνήμων

Τόμ. 6 (1977)

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΕΤΗΣ ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΑΚΗ - ΔΟΥΚΟΥ : Οι παραγές στή Σύρα τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1830 • ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΡΕΜΜΥΔΑΣ : 'Η οἰκονομικὴ κρίση καὶ ἡ Ἐπανάσταση τοῦ 1821 • ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΡ. ΣΑΚΕΑΛΑΡΙΑΔΗΣ : Πάθη τῶν ἀρόνων συμφόνων στὰ νεοελληνικά ιδώματα • ΙΩΑΝΝΗΣ Σ. ΚΟΛΙΟΠΟΥΛΟΣ : 'Η στρατιωτικὴ καὶ ἡ πολιτικὴ κρίση στήν Ἑλλάδην τὸν 1941 • ΕΛΕΝΗ ΑΓΓΕΛΟΜΑΤΗ - ΤΣΟΥΤΚΑΡΑΚΗ : 'Ανέκδοτες ἐπιστολὲς τοῦ Μ. Οίκονόμου καὶ τοῦ Θ. Φαρμακίδη (Μάρτ. - Μάιος 1827) • ΑΝΤΖΕΛΑ ΛΑΜΠΡΗ : 'Ο Σπ. Τρικούπης εἰσηγεῖται στὸν Ὁθωνα τὴν παραχώρηση συντάγματος (1835) • ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΤΟΥ ΙΩ. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ • ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ 1975.

A Θ H N A

1976 — 1977

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Mnimon Mnimon

doi: [10.12681/mnimon.302](https://doi.org/10.12681/mnimon.302)

Βιβλιογραφική αναφορά:

Mnimon, M. (1977). ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ. *Μνήμων*, 6, 328–330. <https://doi.org/10.12681/mnimon.302>

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΕΤΗΣ ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Α'. ΣΚΟΠΟΙ, ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ, ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

1. Σύμφωνα μὲ τὸ ἅρθρο 3, παράγρ. I τοῦ Καταστατικοῦ τῆς EMNE καὶ τὶς ἀποφάσεις τῆς "Ἐκτακτῆς Γενικῆς Συνέλευσης τοῦ Ιονίου 1975" ἡ Ἐταιρεία ἀποβλέπει στὴν προαγωγὴ τῆς μελέτης τοῦ νέου ἐλληνισμοῦ. Ἀντικείμενό της δῆλ. ἔχει τὴν ἐπιστημονικὴ θεώρηση τοῦ συνόλου τῶν γεγονότων, φαινομένων καὶ ἐνδηλώσεων (πολιτικῶν, πολιτιστικῶν, κοινωνικῶν κλπ.) ποὺ ἔδωσαν τῇ μορφῇ καὶ τῷ περιεχόμενῳ στὴν ἐλληνικὴ ἴστορίᾳ ἀπὸ τὰ τελευταῖα μεσαιωνικά χρόνια ὡς σήμερα. Ἡ σπουδὴ λοιπὸν τοῦ νέου ἐλληνισμοῦ κλιμακώνεται ἀπὸ τὴν μελέτη τῆς πολιτικῆς, ἐκκλησιαστικῆς, κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἴστορίας, ὡς τὴ μελέτη τῶν πᾶλιτιστικῶν φενμάτων, τῆς φιλολογίας, τῆς τέχνης, τῆς λαογραφίας, τῆς γλωσσολογίας καὶ τῶν ἄλλων συγγενῶν κλάδων.

2. Ἡ ἴστορίᾳ, δπως τὴν ἀντιλαμβάνεται ἡ Ἐταιρεία, εἶναι μιὰ ἐπιστήμη κοινωνική, τόσο ἀπὸ τὴν ἀποφή τοῦ περιεχομένου τῆς, δπο καὶ ἀπὸ τὴν ἀποφή τῶν προσανατολισμῶν τῆς. Μιὰ ἐπιστήμη ποὺ ἀντανακλᾷ τὸ βαθύτατο ἐνδιαφέρον τοῦ ἀνθρώπου νὰ γνωρίσει τὸν ἑαυτό του (στὴν ἀτομική, ὁμαδική καὶ ταξική του διάσταση) δπως διαγράφεται στὴν πορεία του μέσα στὸ χρόνο. Τὴν προσπάθειά του αὐτὴ ὁργανώνει ὁ ἀνθρώπος σὲ ἴστορικὴ γνώση, ποὺ περιεχόμενό της ἔχει τὴν ἀνάλυση καὶ ἐρμηνεία τῆς ἀνθρώπινης συμπεριφορᾶς καὶ δραστηριότητας, σὲ συνάρτηση μὲ τὰ ἐρωτήματα ποὺ θέτει κάθε ἐποχὴ σχετικὰ μὲ τὸν ἑαυτό της. Ἀπὸ τὴ σκοπία αὐτὴ ἡ μελέτη τῆς ἴστορίας δὲν ἀποτελεῖ μιὰ στατικὴ ἀκαδημαϊκὴ ἀπασχόληση, ἀλλὰ συνιστᾶ μιὰ ιδιαίτερα δυναμικὴ ἐπιστήμη μελέτης, μέσα ἀπὸ τὴν προοπτικὴ τοῦ χρόνου, τοῦ κοινωνικοῦ καὶ ιδεολογικοῦ χώρου.

Ἡ Ἐταιρεία ἀντιλαμβάνεται τὴν ἴστορία στὴ σφαιρικότερά της: εἴτε πρόκειται δῆλ. γιὰ τὴ μελέτη καὶ τὴν ἐρμηνεία της, εἴτε γιὰ τὴ διδασκαλία της, εἴτε γιὰ τὴν ἐκλατήνευσή της, θεωρεῖ δτὶ ἀπαρτίζει ἓνα ἀδιάσπαστο σύνολο, ποὺ τὰ μέρη του πρέπει νὰ ἐπικοινωνοῦν ἐλεύθερα καὶ δημιουργικά. Ἡ στεγανοποίηση τῶν μερῶν δημιουργεῖ ἐπικινδύνες τάσεις ἀπομονωτισμοῦ, ποὺ ἔχουν ἀποτέλεσμα τὴν ἀλλοίωση τοῦ νοήματος καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς ἴστορίας. Ἡ Ἐταιρεία πιστεύει σὲ μιὰ συστηματικὴ ἴστορικὴ ἐπιστήμη, ἡ δποία ξεπερνώντας κάθε στιγμὴ τὰ ἀκαδημαϊκὰ πλαίσια θὰ ἔξαχτινώνται στὸν κοινωνικὸ χώρο, εἴτε σὰν σχολικὴ διδασκαλία εἴτε σὰν ὑπενθυνη ἐκλατήνευση.

3. Οἱ ἐπιστημονικοὶ προσανατολισμοὶ τῆς Ἐταιρείας, εἴτε ἀπλῶς διατυπωμένοι, εἴτε ὑλοποιημένοι ὡς ἑνα βαθμὸ κατὰ τὴν ἐξάχρονη λειτουργία της, μποροῦν νὰ συνοψιστοῦν στὰ ἀκόλουθα τέσσερα σημεία:

a) Στὸν προβληματισμὸ πάνω στὴν ἴστορία, σὰν ενδρύτερη ἐπιστήμη τοῦ ἀνθρώπου, μὲ ἀντικείμενα: τὴν κίνηση καὶ τὸ σκοπὸ τῆς ἴστορίας καθεαυτήν, τὴν προβολή της στὸ παρόν καὶ στὸ μέλλον, τὸν παραγόντες ποὺ καθορίζουν, ἀναστέλλουν ἡ ἐπιταχύνων τὴ λειτουργία της, τὸ όρλο τοῦ ἴστορικοῦ σὰν φορέα ἐρμηνείας τῆς ἴστορικῆς διαδικασίας κλπ.

b) Στὴν ἀντιμετώπιση τῶν μεθοδολογικῶν προβλημάτων τῆς ἴστορικῆς ἐπιστήμης. Ἀφετηρία γιὰ τὸ μεθοδολογικὸ προβληματισμὸ ἀποτελεῖ ἡ ἀρνητικὴ τῆς περιγραφικότητας καὶ τῆς γραμμικῆς ἀντίληψης τῆς ἴστορίας. Ἡ Ἐταιρεία εἶναι ἀνοιχτὴ στὰ πρωτοπόρα ἐπιστημονικὰ φενμάτων καὶ τὶς σύγχρονες μεθοδολογικὲς τάσεις (δπως τὴ συγκριτική, τὴ στατιστική, τὴ θεωρία τῶν συλλογικῶν νοοτροπιῶν καὶ συνειδήσεων κλπ.) καὶ τὶς καλλιεργεῖ σὲ πλαίσια διαλόγου καὶ ἐλεύθερης κριτικῆς.

γ) Στή συμβολή της στὸ ἔπειροςαμα τῶν ἀδυναμῶν, ὅσες ἀντιμετωπίζει ἡ νεοελληνικὴ ἰστορικὴ ἐπιστήμη ἀπὸ τὴν ἔλλειψη ἐργασιῶν ὑποδομῆς—χρόνιο αἴτημα καὶ ἀναστατωκός παράγοντας γιὰ τὴν ἰστορικὴ σύνθεση. Πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτὴν ἡ Ἐταιρεία ἔχει ἐπιτελέσει ἡ προγραμματίζει μιὰ σειρὰ ἐργασιῶν, ὅπως τὴ σύνταξη βιβλιογραφιῶν, τὸν εἰδετηρισμὸν ἐντύπων, τὴν κατὰ θέματα ἀποδελτίωση τοῦ τίτουν, τὸν καταρτισμὸν προσωπογραφιῶν καὶ παραπέρα τὴν κατάταξη καὶ ἔκδοση ἰστορικῶν πηγῶν. Ἡ Ἐταιρεία πιστεύει ὅτι ὅσο τὸ ὄλικὸ ὑποδομῆς δὲν θὰ ἔχει συγκεντρωθεῖ, ταξινομηθεῖ καὶ ἀξιολογηθεῖ ἡ νεοελληνικὴ ἐπιστήμη θὰ δουλεύει «σπασματικά» καὶ, κατὰ συνέπεια, ἡ ἰστορικὴ σύνθεση θὰ χωλαίνει ἐπικίνδυνα.

δ) Στὸ σταδιακὸ ἀνοιγμά της στὸν εὐρύτερο κοινωνικὸ χῶρο. Ἡ ἔξοδος αὐτὴν θὰ μορφοποιηθεῖ βασικὰ μὲ τὶς ἐπαφὲς καὶ τὴ γόνιμη συνεργασία μὲ ἄλλους ὅμοιειδεῖς συλλόγους καὶ μὲ τὴ λήψη ὑπενθύνων θέσεων ἀπέναντι σὲ ζητήματα ποὺ ἀφοροῦν τὴ νεοελληνικὴ ἰστορία καὶ πολιτιστικὴ παράδοση. Γενικά, ἡ Ἐταιρεία πρέπει σὰν ὅργανο μελέτης τοῦ νέου ἐλληνισμοῦ νὰ καθιστᾶ τὴν παρονσία τῆς αἰσθητὴ ὅπου καὶ δταν τὸ ἐπιβάλλον οἱ περιστάσεις.

4. Οἱ δραστηριότητες τῆς Ἐταιρείας πραγματοποιοῦνται: α) μὲ τὴν ἔκδοση τοῦ περιοδικοῦ «Μνήμων», β') μὲ προγραμματισμένες ἐπιστημονικὲς ἀνακοινώσεις, διαλέξεις, παροντισάσεις βιβλίων κλπ., γ') μὲ τὴν ἀνάληψη ἐπιστημονικῶν ἀποστολῶν (κατατάξεις ἀρχείων καὶ βιβλιοθηκῶν κλπ.) καὶ δ') μὲ τὴν ἔρευνα καὶ τὴ μελέτη θεμάτων ποὺ ἀφοροῦν τὴ νεοελληνικὴ ἰστορία καὶ γενικὰ μὲ δτι προάγει τοὺς σκοποὺς τῆς Ἐταιρείας.

Γιὰ τὴν κάλλην τῶν παραπάνω δραστηριοτήτων τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς Ἐταιρείας δοῖται, μὲ βάση δηλώσεις συμμετοχῆς, τὶς ἀντίστοιχες ἐπιτροπές καὶ ὅμαδες ἐργασίας, οἱ δποῖες λογοδοτοῦν στὴ Γενικὴ Συνέλευση. Οἱ ἐπιτροπές αὐτὲς μποροῦν νὰ ζητοῦν τὴ βοήθεια καὶ μὴ μελάν τῆς Ἐταιρείας.

5. Ἡ Ἐταιρεία ἰδρύθηκε ἀπὸ νέους ἀνθρώπους (φοιτητές, πτυχιούχους φιλοσοφικῆς, ἐρευνητὲς κ.λ.) ποὺ ἔδωσαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ καὶ δίνουν καὶ σήμερα τὸ κυρίαρχο πνεῦμα στὴν Ἐταιρεία. Παραμένει λοιπὸν πάντα σὰν αἴτημα ἡ ἐπαφὴ μὲ τοὺς νέους καὶ ἡ προσέλκυση τοὺς στὴν Ἐταιρεία, χῶρο φροντιστηριακὸ καὶ ἐρευνητικό, ποὺ φιλοδοξεῖ μέσα σὲ πλαίσια ἀστικῆς συνεργασίας νὰ συμβάλει στὴ διαμόρφωση συνειδητῶν ἐπιστημόνων.

Μέλη τῆς Ἐταιρείας γίνονται ἐκεῖνοι ποὺ μὲ τὰ ἐνδιαφέροντα καὶ τὴν ἐπιστημονική τους δράση συμφωνοῦν μὲ τοὺς σκοποὺς καὶ τὸ πνεῦμα τῆς Ἐταιρείας.

B'. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ «ΜΝΗΜΩΝ»

6. Τὸ περιοδικὸ τῆς Ἐταιρείας «Μνήμων» ἀποβλέπει στὴν καλλιέργεια τῶν νεοελληνικῶν σπουδῶν καὶ συνάμα στὴν προώθηση τῶν νέων ἐπιστημονικῶν δυνάμεων τοὺς σκοποὺς αὐτῶν τοὺς πραγματοποιεῖ μὲ τὴ συνεργασία τῶν συγγραφέων καὶ τῆς Συντακτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀντικείμενο τῶν ἐργασιῶν τοῦ περιοδικοῦ εἶναι ἡ ἰστορία τοῦ νέου ἐλληνισμοῦ στὶς ποικίλες διαστάσεις τῆς, τὴν πολιτική, κοινωνική, οἰκονομική κλπ. (βλ. σχετικὰ τὴν παραγ. 1). Οἱ δημοσιεύμενες ἐργασίες πρέπει νὰ ἔχουν, ἀπαραίτητα, ἰστορικὴ ὑποδομὴ καὶ ἰστορικὴ προοπτική. Στὸ περιοδικὸ ἔχουν ἐπίσης θέση καὶ μελέτες ποὺ διαπραγματεύονται θεωρητικὰ καὶ μεθοδολογικὰ θέματα μὲ ἀναφορὰ τὴν ἰστορία καθενατήν.

Οἱ ἐργασίες πρέπει νὰ εἶναι γραμμένες στὴ νεοελληνική ἡ χρήση ξένων γλωσσῶν ἐπιτρέπεται μόνο στὸν σέντρον συνεργάτες τοῦ περιοδικοῦ.

Στὸ περιοδικὸ δημοσιεύονται τρεῖς κατηγορίες συγγραφέων: α) Μέλη τῆς Ἐταιρείας, στὰ δποῖα παραχωροῦνται οἱ μισές περίπου σελίδες τοῦ περιοδικοῦ. β) Σὲ ἐκεῖνους ποὺ βρίσκονται στὸ στάδιο τῶν πρώτων δημοσιεύσεων παραχωρεῖται τὸ ἕνα τέταρτο περίπου

τῶν σελίδων· θὰ καταβάλλεται προσπάθεια ώστε σὲ κάθε τόμο νὰ ὑπάρχει ἔνας τουλάχιστο νέος ποὺ δημοσιεύει γιὰ πρώτη φορά. γ) Τὸν ὑπόλοιπο χῶρο τοῦ περιοδικοῦ καλύπτοντα ἐργασίες δόκιμων συγγραφέων, μὴ μελῶν τῆς Ἐταιρείας· προτεραιότητα ἔχοντας οἱ ἐργασίες ἐκείνων στοὺς ὅποιους δὲν εἶναι προστίτα τὰ καθηματικά περιοδικά.

Ἡ σειρὰ δημοσιεύνσης τῶν ἐργασιῶν κάθε κατηγορίας καθορίζεται ἀπὸ τὸ χρόνο ποὺ παραδόθηκαν στὴ Σ.Ε. Οἱ ὑπόλοιπες δημοσιεύνσηται στὸν ἐπόμενο τόμο.

Τὸ περιοδικὸ κυκλοφορεῖ κανονικὰ τὸ Δεκέμβριο κάθε χρόνου, ἀν εἶναι ἐτήσιο, ἢ τὸν Ἰούνιο καὶ Δεκέμβριο, ἀν εἶναι ἔξαμηνιο.

Οἱ δημοσιεύμενες ἐργασίες ὑπογράφονται ἀπὸ τοὺς συγγραφεῖς τοὺς, οἱ δόποιοι ἔχοντας καὶ τὴν εὐθύνην σὲ δὲ τὴν ἀφορᾶ τὸ περιεχόμενό τους. Ἀγόρυμα ἢ φενδώνυμα δὲν δημοσιεύνονται οὔτε μελέτες, οὔτε βιβλιογραφίες ἢ ἀλλὰ ἀνάλογα κείμενα.

Τὰ σχετικὰ μὲ τὴν ἔκδοση τοῦ περιοδικοῦ ὄνθιτονται ἀπὸ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς Ἐταιρείας, τὸ δόποιο ἀποφασίζει: α) Γιὰ τὴν ἔκταση τοῦ περιοδικοῦ, ἀνάλογα μὲ τὴν οἰκονομικὴ κατάσταση τῆς Ἐταιρείας, καθὼς καὶ τὶς δαπάνες τῶν ἀνατύπων. β) Ορίζει τὸ τυπογραφεῖο ἀνάλογα μὲ τὶς σχετικὲς προσφορές. γ) Ἐκλέγει Συντακτική Ἐπιτροπὴ ἀπὸ πέντε μέλη τῆς Ἐταιρείας.

Ἡ Σ.Ε. ἐκλέγεται γιὰ τὴν ἔκδοση ἐνὸς τόμου τοῦ περιοδικοῦ ἢ δύο ἀν εἶναι ἔξαμηνιο. Αρχίζει τὸ ἔργο της τὸν Ιανουάριο κάθε χρόνου, ἀν τὸ περιοδικὸ ἐκδίδεται κανονικά, ἢ ἀμέσως μετὰ τὴν ἔκδοση τοῦ προηγούμενον τόμου, ὅπτε τελειώνει τὸ ἔργο τῆς προηγούμενης Σ.Ε. Ἡ ἐκλογὴ τῆς νέας Σ.Ε. γίνεται ἀπὸ τὸ ὑπάρχον Διοικητικὸ Συμβούλιο.

Τὰ μέλη τῆς Σ.Ε. πρέπει νὰ ἔχουν τὴν ὁμαδότητα νὰ μείνονται ὅλο τὸ χρόνο στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ παρακολουθοῦν τὴν διαδικασία τῆς ἔκδοσης. Λαμβάνεται ἐπίσης πρόνοια τὰ μέλη τῆς Σ.Ε. νὰ καλύπτονται τοὺς περισσότερους, ἀν δχι δλονς, τοὺς ἐπιστημονικὸς τομεῖς στοὺς ὅποιους κινοῦνται οἱ ἐργασίες τοῦ περιοδικοῦ.

Στὴν πρώτη συνεδρίασή της ἢ Σ.Ε. δοίζει συντομιστή, ὑπεύθυνον γιὰ τὴν εἴρηθμη λειτουργία τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ Σ.Ε., ἐνήμερη γιὰ τὴν ἔκταση τοῦ περιοδικοῦ, ἀναζητεῖ ἐργασίες καὶ διατηρεῖ ἐπαφές μὲ τοὺς συγγραφεῖς κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα ποὺ τὶς ἐτοιμάζουν. Οἱ ἐργασίες παραδίδονται ὡς τὶς 30 Ἰουνίου, ἀν τὸ περιοδικὸ ἐκδίδεται κανονικά, ἢ πέντε μῆνες πρὶν ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία ποὺ θὰ δρυστεῖ γιὰ τὴν ἔκδοση.

Ἡ Σ.Ε. φροντίζει ὡστε τὸ σύνολο τῶν ἐργασιῶν νὰ ἐκπληρώνονται στὸ πνεῦμα καὶ τοὺς προσανατολισμοὺς τῆς Ἐταιρείας.

Ἡ Σ.Ε. ἀκολουθεῖ τὴν ἀκόλουθη διαδικασία κρίσης τῶν ἐργασιῶν: Τὰ μέλη της διαβάζουν τὴν ὑπὸ κρίση ἐργασία καὶ σὲ κοινὴ συνάντηση ἀποφασίζουν ἀν εἶναι δημοσιεύσιμη ἢ δχι, μὲ κριτήρια καθαρὰ ἐπιστημονικά. Ἀν ἡ ἀπόφαση εἶναι ἀπορριπτική, ἡ ἐργασία ἐπιστρέφεται στὸ συγγραφέα της μὲ γραπτὴ αἰτιολόγηση. Ὁ συγγραφέας ἔχει δικαίωμα νὰ τὴν ὑποβάλει πάλι στὴ Σ.Ε. γιὰ ἔγκριση, μόνο ἀφοῦ τὴν ἀναθεωρήσει καὶ τὴν προσαρμόσει στὴν ἀπόφαση τῆς Σ.Ε. Ἀν ἡ ἐργασία κριθεῖ δημοσιεύσιμη, ἀλλὰ διατυπωθοῦν παρατηρήσεις καὶ ὑποδείξεις (βιβλιογραφικές, μεθοδολογικές, γλωσσικές κλπ.) δ συγγραφέας καλεῖται νὰ τὶς μελετήσει καὶ νὰ προβεῖ στὴ βελτίωση τῆς ἐργασίας τον, ὅπωσδήποτε δώμας δὲν ὑποχρεώνεται νὰ τὶς ἀποδεχτεῖ. Μετὰ ἀπὸ εὐλογὸ χρονικὸ διάστημα ἡ ἐργασία παραδίδεται ἀπὸ τὸ συγγραφέα δακτυλογραφημένη γιὰ νὰ σταλεῖ στὸ τυπογραφεῖο.

Ἐργασίες ἐγκεκομιμένες ἀπὸ τὴ Σ.Ε. οἱ δόποιες λόγω κακοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ χώρου τοῦ περιοδικοῦ δὲν δημοσιεύνησην στὸν τρέχοντα τόμο, δεσμεύοντας τὴν νέα Σ.Ε. νὰ τὶς συμπεριλάβει, μετά ἀπὸ τυπικὴ θεώρηση, στὸν ἐπόμενο τόμο τοῦ περιοδικοῦ.

7. Γιὰ τὴν μερικὴ ἢ διλικὴ ἀναθεώρηση τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἐταιρείας, καθὼς καὶ γιὰ τὶς σχετικές διαδικασίες, ἀποφασίζει ἡ Γενικὴ Συνέλευση τῶν μελῶν.